

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในขณะที่โลกกำลังเข้าสู่ยุคข้อมูลน่าสนใจในแต่ละวันเทคโนโลยีก้าวเข้ามามีบทบาทกับชีวิตเรารอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) และการสื่อสาร โทรคมนาคมต่าง ๆ การพัฒนาเทคโนโลยีทำให้ชีวิตมีความสะดวกสบายขึ้น มนุษย์เราจึงแบ่งขั้นกันมากขึ้น อีกทั้งยังต้องพยายามวิ่งให้ทันเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วด้วยจะน้ำหนักการเรียนรู้โลกหรือสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบ ๆ ตัวเราเป็นสิ่งที่จำเป็น ผู้ที่มีข้อมูลน่าสนใจมีมากหรือเรียนรู้มากจะได้เปรียบ ซึ่งการจะอยู่รอดในสังคมสารสนเทศได้ ต้องเป็นผู้ได้สะสมพอกพูนความรู้มาก ๆ (จิราภรณ์ แจนชัช, 2540, หน้า 46) ผู้คนในโลกจะต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทหรือปรับตัวให้เข้ากับสังคมที่เปลี่ยนไป ประเทศไทยเราได้มีการพัฒนาให้ทันกับยุคข้อมูลน่าสนใจ หลาย ๆ หน่วยงานทั้งหน่วยงานของรัฐและเอกชนก็มีการเปลี่ยนแปลงบทบาทของตนเอง เช่น การนำเอาระบบเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ในหน่วยราชการนั้น ทำให้สามารถลดขั้นตอนความซ้ำซ้อนของงานลง ไม่ได้ทำให้ระบบงานใหม่มีประสิทธิภาพขึ้น ประหยัดเวลา เงินทุน กำลังคน และมีความถูกต้องแม่นยำ (บรรชิต มาลัยวงศ์, 2541, หน้า 14) เทคโนโลยีสารสนเทศได้เข้ามามีบทบาทในการดำเนินชีวิตทั้งในที่ทำงานและที่บ้านมากขึ้น ความสามารถในการสื่อสารข้อมูลได้ทั่วโลก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของข่าวที่สามารถรับรู้ได้เวลาเดียวกัน การสืบค้น เข้าถึงแหล่งข้อมูล การส่งและรับข้อมูลน่าสนใจจากคอมพิวเตอร์ในระบบที่เชื่อมโยงกันทั่วโลก หน่วยงานต่าง ๆ ได้นำเอาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าไปใช้ในการปฏิบัติงานแทนการทำงานด้วยมือสร้างระบบการสื่อสารแบบใหม่ การใช้สารสนเทศช่วยในการตัดสินใจด้านการบริหาร สร้างผลลัพธ์และบริหารรูปแบบใหม่ แทนกล่าวได้ว่าองค์กรทั้งระดับเล็กหรือใหญ่ ต่างก็ได้มีการพัฒนานำเอาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ ปรับปรุงระบบการบริหารงานขององค์กรทั้งสิ้น ทั้งนี้เพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพขึ้น (สุชาดา กีรตนันท์, 2541, หน้า 20 - 21)

ตามแผน สำนักงานตำรวจนครบาล ฉบับที่ 4 (พ.ศ.2545 – 2549) ได้กำหนดแผนงานย่อย 5 ด้าน กล่าวคือ แผนด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน แผนด้านการอำนวยความยุติธรรม แผนด้านการรักษาความมั่นคง แผนด้านพัฒนาการบริหาร และแผนด้านสาธารณสุข การบริการสังคม ในส่วนของแผนงานด้านพัฒนาการบริหาร ได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานไว้ 6 ประการ โดยแนวทางประการที่ 5 ได้กล่าวไว้ว่า ควรมีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับภารกิจ โดยการปรับปรุงและสร้างเครื่องข่ายเชื่อมโยงเทคโนโลยีที่

มือถือของทุกหน่วยงานทั่วภายในและภายนอก สำนักงานตำรวจนครบาลแห่งชาติ ตลอดจนพัฒนาจัดทำ เทคโนโลยีที่จำเป็น และทันสมัยทุกประการให้เพียงพอต่อการพัฒนาการศึกษาพัฒนาความรู้ ความสามารถและปริมาณงานที่เพิ่มขึ้นในอนาคต

นอกจากนี้ สำนักงานตำรวจนครบาลแห่งชาติ ได้ออกแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจนครบาล พ.ศ. 2545 – 2549 ได้กำหนดเป้าหมายโดยรวมและยุทธศาสตร์ในการพัฒนาระบบทekโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร (Information and Communications Technology หรือ ICT) ของสำนักงานตำรวจนครบาล ไว้รวม 7 ยุทธศาสตร์ โดย ยุทธศาสตร์ที่ 1 มุ่งเน้นพัฒนาบุคลากร ให้มีความสามารถและยกระดับความรู้ในการประยุกต์ใช้ ICT ใน การปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับภารกิจของ สำนักงานตำรวจนครบาล โดยมีเป้าหมายพัฒนา องค์ความรู้และการใช้งานของข้าราชการตำรวจนครบาลในสำนักงานตำรวจนครบาล โดย ประยุกต์ใช้ ICT ในการฝึกอบรมแบบ e-learning เพื่อให้หน่วยต่าง ๆ มีโอกาสศึกษาหาความรู้และ นำไปใช้งาน ได้ด้วยตนเอง ได้แก่ ต้องการตัวติดต่อเวลา อีกทั้งเป็นการประหยัดงบประมาณและเวลาใน การจัดฝึกอบรม เริ่มต้นด้วยโครงการพัฒนาบุคลากรตามสายงาน ซึ่งประกอบไปด้วยงานด้าน ค่า ค่า รวม 6 ด้าน คือ สายงานด้านหน่วยงานปฏิบัติหน้าที่หลัก สายงานด้านงานปฏิบัติหน้าที่ เสริม สายงานด้านหน่วยงานปฏิบัติหน้าที่ฝ่ายอำนวยการและสนับสนุน สายงานด้านหน่วยงาน ปฏิบัติหน้าที่ด้านเทคนิค สายงานด้านหน่วยงานปฏิบัติหน้าที่ด้านการศึกษา สายงานด้านหน่วยงาน ปฏิบัติหน้าที่ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ครอบคลุมงานในการกิจของทุกกองบัญชาการของ สำนักงานตำรวจนครบาล จากแผนแม่บทสำนักงานตำรวจนครบาลแห่งชาติตั้งกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นถึง การให้ความสำคัญกับการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในหน่วยงานของสำนักงานตำรวจนครบาล แห่งชาติ

จากการที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่า ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ มีความสำคัญและจำเป็น อย่างยิ่งในการบริหารงานในปัจจุบัน สำหรับการนำเอานโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในงาน อำนวยการและสนับสนุนของตำรวจนครบาล 2 นับเป็นวัตกรรมอย่างหนึ่ง เพราะเป็นวิธีการ ปฏิบัติใหม่ ที่แปลงไปจากเดิม มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและเป็นการพัฒนาเพื่อให้การ ดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (บัญญะ ควรหาเวช, 2530, หน้า 14)

จากการที่ผู้วิจัยได้มีส่วนร่วมในการใช้งานและได้สัมภาษณ์ข้าราชการตำรวจนครบาลที่เกี่ยวข้อง และไม่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงานพบว่า ข้าราชการตำรวจนครบาลมีการยอมรับ นวัตกรรมดังกล่าวไม่เท่ากัน ทำให้บางคนไม่ยอมใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ บางคนกล่าวว่า โปรแกรมการใช้งานไม่ตรงกับลักษณะงานของตน และบางคนก็มีความเห็นว่า ไม่มีความพร้อมของ การนำมาใช้งาน เพราะเมื่อก่อนมีปัญหาการใช้งาน ไม่มีบุคลากรที่จะสามารถแก้ปัญหาได้อย่าง

ทันท่วงที่ แต่ในขณะเดียวกันบางกลุ่มนี้จะใช้งานอย่างเต็มที่รวมถึงการพยาบาลพัฒนาการใช้งาน และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ในกลุ่มที่อาจจะยังไม่เห็นความสำคัญและความจำเป็น จึงใช้งานไม่เป็นไปตามระบบที่กำหนดไว้ หรือหากหลีกเลี่ยงการใช้งานได้ก็จะไม่ใช่ ทำให้การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศคอมพิวเตอร์ไม่เป็นไปตามที่ได้กำหนดไว้และยังไม่ได้ประโยชน์อย่างเต็มที่ ส่งผลให้ภาพรวมของการนำเอatech โนโลยีสารสนเทศคอมพิวเตอร์เข้ามาเป็นระบบการทำงานแบบใหม่ แทนระบบการทำงานด้วยมือยังไม่มีความสมบูรณ์และสามารถเพิ่มประสิทธิภาพได้อย่างเต็มที่ รวมทั้งทำให้ไม่ได้ระบบสารสนเทศที่ดีและเหมาะสมต่อการนำวิเคราะห์เพื่อใช้ในงานวางแผน บริหารจัดการต่อไป

ปัญการยอมรับการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศในงานอำนวยการและสนับสนุนของตัวตรวจภารกิจภาค 2 นับว่าเป็นปัญหาที่สำคัญต่อการพัฒนาการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศให้ประสบผลสำเร็จและส่งผลต่อการพัฒนาองค์กร โดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศต่อไป ปัญหาดังกล่าวจึงเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องได้รับการแก้ไข

โรเจอร์ (Rogers, 1983, pp. 163 – 169) ได้เสนอกระบวนการตัดสินใจเกี่ยวกับการยอมรับ นวัตกรรม (The Innovation Decision Process) ซึ่งพัฒนามาจากแนวความคิดเกี่ยวกับการยอมรับนวัตกรรมของเขาวอง ໂດຍได้แบ่งระดับต่างๆ เกี่ยวกับการตัดสินใจที่จะยอมรับหรือปฏิเสธนวัตกรรมทั้ง 5 ขั้น ดังนี้ คือ

1. ขั้นความรู้ (Knowledge Stage)
2. ขั้นเปลี่ยนเจตคติ (Persuasion Stage)
3. ขั้นการตัดสินใจ (Decision Stage)
4. ขั้นการนำไปใช้ (Implementation Stage)
5. ขั้นการยืนยัน (Confirmation Stage)

จากแนวคิดเรื่องกระบวนการตัดสินใจเกี่ยวกับการยอมรับนวัตกรรมของโรเจอร์ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดดังกล่าวมาใช้ในการศึกษาระดับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของข้าราชการ ตำรวจ ในสายงานฝ่ายอำนวยการและสนับสนุนสังกัดตัวตรวจภารกิจภาค 2 ว่ามีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับใด มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่มากน้อยเพียงใด มีการเลื่อนระดับประโยชน์ในการนำไปใช้และการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยนำไปใช้อยู่ในระดับใด ซึ่งจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องพบว่าตัวแปรทางด้านลักษณะชีวสังคม และภูมิหลัง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประโยชน์ในการทำงานเกี่ยวข้องกับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการวิจัยครั้งนี้ จึงได้นำตัวแปรดังกล่าวเข้ามาเป็นตัวแปรอิสระใน

การศึกษาด้วย เพื่อผลการวิจัยจะได้เป็นข้อมูลในการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาถึงระดับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของข้าราชการตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ในสายงานอำนวยการและสนับสนุน สังกัดตำรวจนครบาล 2
- เพื่อเปรียบเทียบระดับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศในของข้าราชการตำรวจนครบาล 2 ที่ปฏิบัติหน้าที่ในสายงานอำนวยการและสนับสนุน สังกัดตำรวจนครบาล 2 ที่มีภาระลักษณะเดียวกันในด้าน อายุ ประสบการณ์ในการทำงาน การศึกษาอบรมที่เกี่ยวข้อง และวุฒิทางการศึกษา

คำถามเพื่อการศึกษาค้นคว้า

- ระดับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของข้าราชการตำรวจนครบาล 2 ในสายงานอำนวยการและสนับสนุนสังกัดตำรวจนครบาล 2 ตามแนวคิดของโมเดอร์ อยู่ในระดับใด
- ข้าราชการตำรวจนครบาล 2 ในสายงานอำนวยการและสนับสนุน สังกัดตำรวจนครบาล 2 ที่มีภาระลักษณะเดียวกันในด้าน อายุ ประสบการณ์ในการทำงาน การศึกษาอบรมที่เกี่ยวข้อง และวุฒิทางการศึกษามีระดับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ แตกต่างกันหรือไม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อองค์กรบังคับการอำนวยการตำรวจนครบาล 2 และหน่วยงาน ในสังกัดสำนักงานตำรวจนครบาล ที่ต้องการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการดำเนินงาน ดังนี้

- เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในงานฝ่ายอำนวยการ และสนับสนุน ตำรวจนครบาล 2
- เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณานำเทคโนโลยีอื่น ๆ เข้ามาใช้ในการดำเนินงานของ ตำรวจนครบาล 2
- เพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานอื่น ๆ ในสังกัดสำนักงานตำรวจนครบาล ได้ทราบถึง ปัจจัยด้านเชิงสังคม ที่มีความสัมพันธ์ต่อการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในงานฝ่ายอำนวยการ เพื่อเป็นแนวทางในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในหน่วยงาน

ขอบเขตการวิจัย

- ขอบเขตของเนื้อหาการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้มุ่งศึกษาถึงระดับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ในงานฝ่ายอำนวยการ และสนับสนุนของข้าราชการตำรวจ สังกัดตำรวจนครบาล 2 ตามแนวคิดเรื่องการยอมรับของ โรเจอร์ ทั้ง 5 ขั้น
- ประชากร ได้แก่ ข้าราชการตำรวจ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในสายงานฝ่ายอำนวยการและสนับสนุน สังกัดตำรวจนครบาล 2 ในระดับตำรวจนครบาล 8 จังหวัด คือ ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด สาระแก้ว ปราจีนบุรี นครนายก และฉะเชิงเทรา จำนวน 719 คน
- กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ ได้มาจากการสำรวจในข้อ 2 จำนวน 254 คน โดยกำหนดขนาดตามตารางการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ เครชีและมอร์เกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 608-609) แล้วนำมาหาสัดส่วนตามจังหวัดต่าง ๆ
- ตัวแปรที่ศึกษา กระบวนการรับรู้ที่ได้กำหนดตัวแปรที่ทำการศึกษา ดังนี้
 - ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - อายุ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ อายุ 21-35 ปี และ 36 ปี ขึ้นไป
 - ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ประสบการณ์มากและประสบการณ์น้อย
 - การศึกษาอบรมที่เกี่ยวข้อง แบ่งเป็น เคยได้รับการศึกษาอบรมที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศฯ ได้รับประกาศนียบัตร และไม่เคยได้รับการศึกษาอบรมที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศฯ
 - วัฒนธรรมศึกษา แบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ระดับปริญญาตรี และระดับสูงกว่าปริญญาตรี
 - ตัวแปรตาม ระดับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของข้าราชการตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ในสายงานอำนวยการและสนับสนุนสังกัดตำรวจนครบาล 2 ตามแนวคิดของโรเจอร์ 5 ขั้น ได้แก่
 - ขั้นความรู้ (Knowledge Stage)
 - ขั้นเปลี่ยนเจตคติ (Persuasion Stage)
 - ขั้นการตัดสินใจ (Decision Stage)
 - ขั้นการนำไปใช้ (Implementation Stage)
 - ขั้นการยืนยัน (Confirmation Stage)

ขอบเขตการวิจัย

- ขอบเขตของเนื้อหาการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ศึกษาถึงระดับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ในงานฝ่ายอำนวยการ และสนับสนุนของข้าราชการตำรวจ สังกัดตำรวจนครบาลภาค 2 ตามแนวคิดเรื่องการยอมรับของ โรเจอร์ ทั้ง 5 ขั้น
- ประชากร ได้แก่ ข้าราชการตำรวจ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในสายงานฝ่ายอำนวยการและสนับสนุน สังกัดตำรวจนครบาลภาค 2 ในระดับตำรวจนครจังหวัด 8 จังหวัด คือ ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด สระแก้ว ปราจีนบุรี นครนายก และฉะเชิงเทรา จำนวน 719 คน
- กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ ได้มาจากการในข้อ 2 จำนวน 254 คน โดยกำหนดขนาดตามตารางการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ เกรซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 608-609) แล้วนำมาหารด้วยส่วนตัวตามจังหวัดต่าง ๆ
- ตัวแปรที่ศึกษา การศึกษารั้งนี้ได้กำหนดตัวแปรที่ทำการศึกษา ดังนี้
 - ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - อายุ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ อายุ 21-35 ปี และ 36 ปี ขึ้นไป
 - ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ประสบการณ์มากและประสบการณ์น้อย
 - การศึกษาอบรมที่เกี่ยวข้อง แบ่งเป็น เคยได้รับการศึกษาอบรมที่เกี่ยวข้อง กับเทคโนโลยีสารสนเทศจนได้รับประกาศนียบัตร และไม่เคยได้รับการศึกษาอบรมที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ
 - ภูมิการศึกษา แบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ระดับปริญญาตรี และระดับสูงกว่าปริญญาตรี
 - ตัวแปรตาม ระดับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของข้าราชการตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ในสายงานอำนวยการและสนับสนุนสังกัดตำรวจนครบาลภาค 2 ตามแนวคิดของโรเจอร์ 5 ขั้น ได้แก่
 - ขั้นความรู้ (Knowledge Stage)
 - ขั้นเปลี่ยนใจ (Persuasion Stage)
 - ขั้นการตัดสินใจ (Decision Stage)
 - ขั้นการนำไปใช้ (Implementation Stage)
 - ขั้นการยืนยัน (Confirmation Stage)

กรอบความคิดตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าวิจัยระดับระดับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของข้าราชการตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ในสายงานอำนวยการและสนับสนุน สังกัดตำรวจนครบาล 2 ผู้วิจัยได้ใช้แนวทางในการยอมรับนวัตกรรม ตามแนวคิดของโรเจอร์ (Rogers, 1971) 5 ขั้น

1. ขั้นความรู้ (Knowledge Stage)
2. ขั้นเปลี่ยนเจตคติ (Persuasion Stage)
3. ขั้นการตัดสินใจ (Decision Stage)
4. ขั้นการนำไปใช้ (Implementation Stage)
5. ขั้นการยืนยัน (Confirmation Stage)

โดยมีปัจจัยและตัวแปรมาหลายที่ส่งผลต่อการยอมรับนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้แก่

1. ด้านอายุ
2. ด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน
3. ด้านการศึกษาอบรมที่เกี่ยวข้อง
4. ด้านวุฒิการศึกษา

จึงสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ดังภาพที่ 1

ตัวแปรต้น

ปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับการยอมรับ เทคโนโลยีสารสนเทศ
1. อายุ
2. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน
3. การศึกษาอบรมที่เกี่ยวข้อง
4. วุฒิการศึกษา

ตัวแปรตาม

ระดับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ
1. ขั้นความรู้ (knowledge Stage)
2. ขั้นเปลี่ยนเจตคติ (persuasion Stage)
3. ขั้นการตัดสินใจ (decision Stage)
4. ขั้นการนำไปใช้ (implementation Stage)
5. ขั้นการยืนยัน (confirmation Stage)

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เข้าใจความหมายเฉพาะของคำที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ให้ตรงกัน ผู้วิจัยได้นิยามความหมายของคำต่อ ๆ ไปดังนี้

1. เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง ระบบข้อมูลข่าวสารที่ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ต่อพ่วง และโปรแกรมสำเร็จรูป ในการเก็บรวบรวม ประมวลผล แสดงผล การเชื่อมโยง และสารสื่อสารข้อมูล ที่ใช้ในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ในสายงานฝ่ายอำนวยการและสนับสนุนสังกัดตำรวจนครบาล 2

2. ระดับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง ความมากน้อยที่ข้าราชการตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ในสายงานฝ่ายอำนวยการและสนับสนุนสังกัดตำรวจนครบาล 2 รับเอาเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น วัดได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวคิดเรื่องการยอมรับของ โรเจอร์ ซึ่งแบ่งเป็นการยอมรับนวัตกรรม 5 ขั้น

2.1 ขั้นความรู้ (Knowledge Stage) เป็นระดับแรกของกระบวนการตัดสินใจ ข้าราชการตำรวจได้รู้จักนวัตกรรมและได้แสวงหาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น วัดได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัย

2.2 ขั้นเปลี่ยนเจตคติ (Persuasion Stage) เป็นระดับที่ข้าราชการตำรวจจะเริ่มสร้างความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งเป็นผลหลังจากที่มีความรู้ในเรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศพอสมควรแล้วจากระดับแรกต้องการจะมีความรู้เพิ่มขึ้น ซึ่งจะมีผลไปถึงการตัดสินใจที่จะยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศในระดับต่อไป

2.3 ขั้นการตัดสินใจ (Decision Stage) เป็นระดับที่ข้าราชการตำรวจจะประเมินความรู้ความคิดที่ได้รับมาแล้ว จะตัดสินใจว่าจะยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศนั้นหรือไม่

2.4 ขั้นการนำไปใช้ (Implementation Stage) เป็นระดับที่ข้าราชการตำรวจเมื่อตัดสินใจที่จะยอมรับนวัตกรรมนั้น ๆ แล้ว ก็จะนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ โดยต้องรู้ว่าสามารถได้เทคโนโลยีสารสนเทศนั้นมาจากไหน ใช้อย่างไรเมื่อนำไปใช้จะประสบปัญหาอะไร และสามารถแก้ไขปัญหานั้นได้อย่างไร

2.5 ขั้นการยืนยัน (Confirmation Stage) เป็นระดับที่ข้าราชการตำรวจได้รับแรงเสริมแรงกระตุ้น เพื่อสร้างความมั่นใจในการตัดสินใจ ถ้าพบว่าสาระหรือสิ่งที่ได้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศนั้นขัดแย้งกัน ก็จะพยายามหลีกเลี่ยงภาระนั้นเพื่อยืนยันการตัดสินใจอันอาจทำให้มีการยอมรับนวัตกรรมอย่างต่อเนื่องถาวร หรืออาจทำให้ลดลงก็เป็นได้

3. ตำรวจนครบาล 2 หมายถึง หน่วยงานที่สังกัดสำนักงานตำรวจนครบาล มีหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา และกฎหมายอื่น อันเกี่ยวกับความผิดในคดีอาญา ในขอบเขตอำนาจจับกุมพิเศษ และเขตพื้นที่การปกครอง รวมตลอด

ทั้งการรับผิดชอบเกี่ยวกับงานด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านความมั่นคงภายใน ด้านบริการสังคม ด้านชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ ด้านการพัฒนาการบริหาร การป้องกันและปราบปราม ด้านการบริหาร ด้านบริการการราชการ และด้านการป้องกันปราบปรามยาเสพติด โดยหน่วยงานในสังกัดรวม 8 กองบังคับการ คือ ตำรวจนครจังหวัดคลองบูรี ตำรวจนครจังหวัดระยอง ตำรวจนครจังหวัดขันทบูรี ตำรวจนครจังหวัดตราด ตำรวจนครจังหวัดสารแก้ว ตำรวจนครจังหวัดปราจีนบูรี ตำรวจนครจังหวัดนครนายก และตำรวจนครจังหวัดยะลา

4. งานฝ่ายอำนวยการและสนับสนุน หมายถึง หน่วยงานในสังกัดตำรวจนครจังหวัด มีหน้าที่ช่วยเหลือผู้บังคับบัญชา ในการกำหนดนโยบายและวางแผน อำนวยการ ประสานงาน และกำกับดูแลการปฏิบัติงานของหน่วยงาน และหน่วยขึ้นตรงตามที่ผู้บังคับบัญชานอบหมาย

5. ข้าราชการตำรวจนคร หมายถึง ข้าราชการตำรวจนครจังหวัด ที่ปฏิบัติหน้าที่ ในสายงานฝ่ายอำนวยการและสนับสนุน ได้แก่ ตำรวจนครจังหวัด

6. ชีวสังคม หมายถึง คุณลักษณะประจำตัวที่ที่เกี่ยวข้องกับข้าราชการตำรวจนครโดยติดตัวมาแต่กำเนิด หรือเกิดขึ้นภายหลัง ประกอบด้วย อายุ ประสบการณ์การทำงาน การศึกษาอบรมที่เกี่ยวข้อง และวุฒิการศึกษา

6.1 อายุ แบ่งออกเป็น อายุตั้งแต่ 21 ปี ถึง 35 ปี และ 36 ปีขึ้นไป

6.2 ประสบการณ์ในการทำงาน หมายถึง ระยะเวลาที่ข้าราชการตำรวจนครปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานตำรวจนคร แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กำหนดโดยหาค่าเฉลี่ยจากกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

6.2.1 กลุ่มประสบการณ์มาก หมายถึง ข้าราชการตำรวจนครที่มีอายุราชการมากกว่าค่าเฉลี่ยของอายุราชการของกลุ่มตัวอย่าง

6.2.2 กลุ่มประสบการณ์น้อย หมายถึง ข้าราชการตำรวจนครที่มีอายุราชการน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของอายุราชการของกลุ่มตัวอย่าง

6.3 การศึกษาอบรมที่เกี่ยวข้อง แบ่งเป็น เคยได้รับการศึกษาอบรมที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศฯ ได้รับประกาศนียบัตร และไม่เคยได้รับการศึกษาอบรมที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศฯ

6.4 วุฒิการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของข้าราชการตำรวจนครที่ปฏิบัติหน้าที่ในสายงานฝ่ายอำนวยการและสนับสนุน แบ่งออกเป็น ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี